

ביטחוני

עד הזמן האחרון תמיד הייתי בין הישראליים הפלסטינים שחשבו כי אירגוני הטרור נות'ערב ועוד כמה שמאלנים קיצוניים באירופה. בוודאי שלא הייתי מסוגל לחלום שייגיע הזמן ויתברר שבעצם בין הטרוריסטים תופשת מקום מכובד — לא להאמין — אבל דווקא ממשלת ישראל.

אבל מה שהכי מעניין, אם להאמין לכוונות הטובות של ממשלת גולדה ושות' התרומות הישראליות לאותם אירגונים מיועדות — לא להאמין — אבל דווקא לטובת השלום והביטחון! (של מי?). זה נשמע כפרדוקס לא נורמלי, אבל זו עובדה. כי מי שמאזין בזמן האחרון לשידורי ארצות-ערב ואירגוני המחבלים ש' אינם פוסקים מלנצל לתעמולה את שרת מעשייהנישול והפגיעות בזכויות ה' תושבים הערבים של: אקריית, בירעם, עק' רבה, ופיתחת-רפיח (ומי יודע מי בתור?) מוכרת להגיע למסקנה אחת:

שממשלת ישראל המחפשת בנרות אח' רי שלום וביטחון, מצאה באמת סוף-סוף את נוסחת-הפסנט הגואל שיביא לנו במהרה את השלום והביטחון האידיאליים: מכסימום שטחים + מינימום ערבים + חוסר-מחשבה + טימטום + שטיפת-מוח = "ביטחון" בלי שלום.

יוחאי שמעוני, חיפה

שרשרת של

שחיתות

"העולם הזה" 1837, "שוחד באי-שור הממשלה", על פרשת השו' חד של "ורד".

שוב אנו עדים בצער רב לחוליה נוספת בשרשרת השחיתות הבלתי פוסקת האוכלת כל חלקה טובה בהיינו החברותיים והציבוריים.

פרשה רודפת פרשה וכולן באות לציין מצבות גלויות וחיות (שלא לדבר על אור-תן הפרשיות הסמויות שטרם ניגלו או אי-אפשר לגלותן) על דרכו של המימסד המושחת והרקוב שרוממות הצדק, היושר והחוק בפיו, אך למעשה ולאמיתו של דבר, ידיו מגואלות במעשים מלוכלכים, טישטוש עיקבות, חיפוי וגיבוי על-מנת שהאחראים העבריינים לא יתנו את הדין אלא ימשיכו במעשיהם האפלים על חש' בון העם המיסכן המשלם בדמים — תרתי משמע — לקיומו ולחרותו.

מתי יגיע האיש הפשוט והבלתי משור' חד לידי התודעה הבסיסית שכל זמן ש' המימסד הקיים על מיבנהו ושיטתו ימ' שיד' לנהל את המדינה וצמרת השילטון, המכריזה כשהיא נדחקת לקיר: "לא ידענו, לא שמענו, האמנם? האם באמת?" ועוד צידוקים מילוליים מנוחכים בתוספת, לפע' מים, זריית חול בעיניים, אין סיכוי ממשי לשינוי פני הדברים באופן יסודי ומצבנו ילך ויחמיר, ילך וידרדר עד לבלתי נשוא, עד לנקודת התפוצצות.

מ. נחמיאס, תל-אביב

על חשבון

הברון

"העולם הזה" 1834, "סערה סביב בנק טפחות", על רכישת מניות על-ידי מנכ"ל הבנק ב' מחיר נמוך.

קראתי בדף תשקיף אודות התעשרותם השעוררייתית של מנהלי בנק טפחות.

אני חוסך למעלה מעשר שנים בחפצע חיסכון לשיכון ועתה סוף-סוף ניתן לי לממש זכותי ולקנות דירה במיסגרת המפ' על. מסתבר, שעם רכישת הדירה, עלי לוותר על ריבית ומענק, עליית-מדד-יור' קריהבנייה' משנת 1970 ואילך. את הדי' רה מוכרים לי במחירי 1972, כמוכן.

לא מספיק שהאוצר נטל מסי-הכנסה מ' הריבית המשתלמת על סכום שמעל 15,000 ל"י, עתה גונבים בחוצפה עוד כמה לירות טובות (במיקרים מסוימים — אפילו אלפי לירות!). איך ייתכן שבנק בישראל (בנק טפחות) לא ישלם ריבית על סכומים של כסף המופקדים אצלו?

מדוע על החוסכים הקטנים לממן את התעשרותם של מנהלי בנק טפחות? בשנתיים האחרונות עלו מחירי הדירות לסכומים משוגעים ובמפעל הממלכתי

פרס לבבעל שם טוב

מצא לנו שם ותזכה בפרס!

השם שלנו עתה הוא מ.מ.מ. (משרד מבטחי מכוניות).

אמנם, אנו חיים כבר 8 שנים עם השם הזה — אך נשמח לקבל שם חדש.

מי אנחנו? קרן שהוקמה על ידי איגוד חברות הביטוח כדי לפתור בעייה אנושית כאובה: פיצויים לנפגעי תאונות דרכים הזכאים לפיצוי אך אין להם "כתובת" לתשלום. לדוגמא: בתאונת "פגע וברח" — מי יפצה את הנפגע, כשהפוגע אינו ידוע? או למשל, כשהנהג הפוגע אינו מורשה לנהוג ברכב — הביטוח אינו תופס. מי יפצה במקרה זה את הנפגע?

התשובה: קרן הפיצויים שלנו, מיסודו של איגוד חברות הביטוח.

עכשיו, כשאתה יודע עלינו יותר, אמץ נא את מוחך ושלח לנו הצעה לשם. את התשובות תבדוק ועדה מוסמכת, ושלוש התשובות הטובות ביותר יזכו בפרסים:

- פרס ראשון — 500 ל"י
- " פרס שני — 250 "
- " פרס שלישי — 150 "

אם השם הנבחר הוצע על ידי כמה משתתפים, יחולקו ביניהם דמי הפרס. את הצעתך שלח נא על גבי גלויה לת.ד. 16068, תל-אביב, עד יום 15.12.72.